

Resultats de l'enquesta a la ciutadania sobre el coneixement i l'abordatge de les violències masclistes

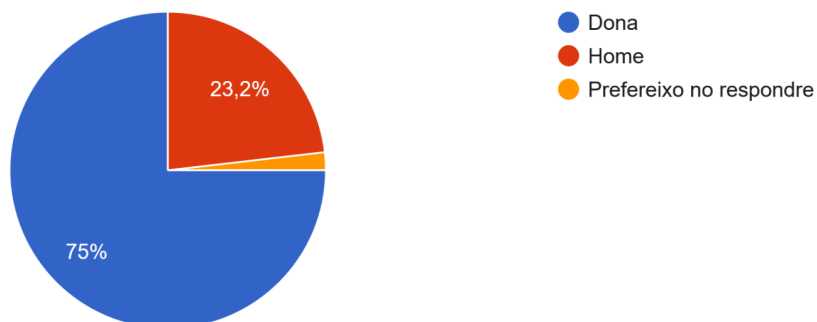
1. Sexe de les persones enquestades

El 75 % de les persones participants són dones, el 23 % homes i un 2 % prefereix no respondre. La majoria de les respostes provenen de dones, fet que mostra una major implicació femenina en temes relacionats amb la igualtat i la violència masclista.

Reflexió: Aquesta diferència pot deure's al fet que les dones solen estar més sensibilitzades i implicades en qüestions d'igualtat i violència masclista, mentre que molts homes encara poden percebre aquest tema com a aliè o poc rellevant per a ells. Cal fomentar una implicació més activa dels homes en la prevenció i rebuig de la violència.

Sexe

164 respostes

2. Edat

Les franges més representades són la de 41 a 50 anys (25,6 %) i la de 51 a 60 anys (18,3 %). Predomina la participació d'adults en edat laboral, amb menor presència de persones joves i majors de 70 anys.

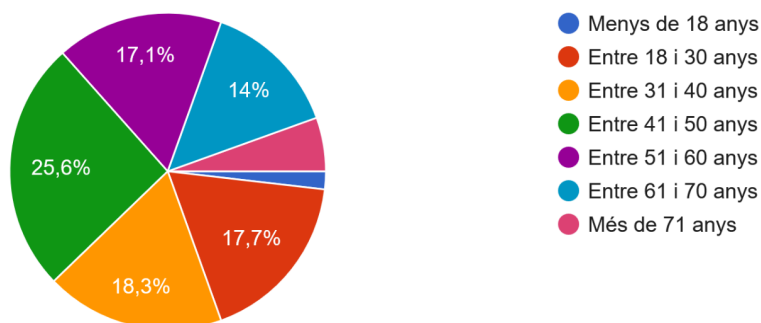
Reflexió: La menor presència de representació de persones joves podria afectar a la resposta degut a:

- Municipis major població envellida.
- Manca conscienciació població jove sobre violència masclista.

- Persones joves menys resposta han donat.
- Poca participació joves en els canals de difusió municipals.
- Municipis més petits sovint tenen menys accés digital o menys dinàmiques comunitàries, limita participació a l'enquesta.

Edat

164 respostes

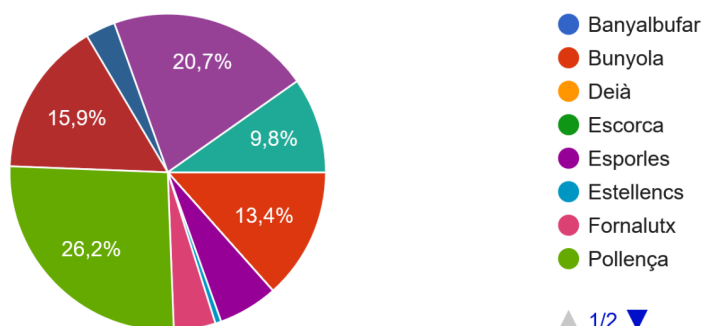
3. Municipi de residència

Les respostes provenen principalment de Pollença (26,2 %), Esporles (20,7 %) i Bunyola (15,9 %). Hi ha una bona representació dels municipis de la Mancomunitat de Tramuntana, especialment dels més poblats.

Reflexió: Aquesta distribució pot reflectir la mida dels municipis o la presència d'activitats locals de sensibilització més consolidades. Els municipis més petits sovint tenen menys accés digital o menys dinàmiques comunitàries, cosa que pot limitar la participació a l'enquesta.

Municipi de residència

164 respostes

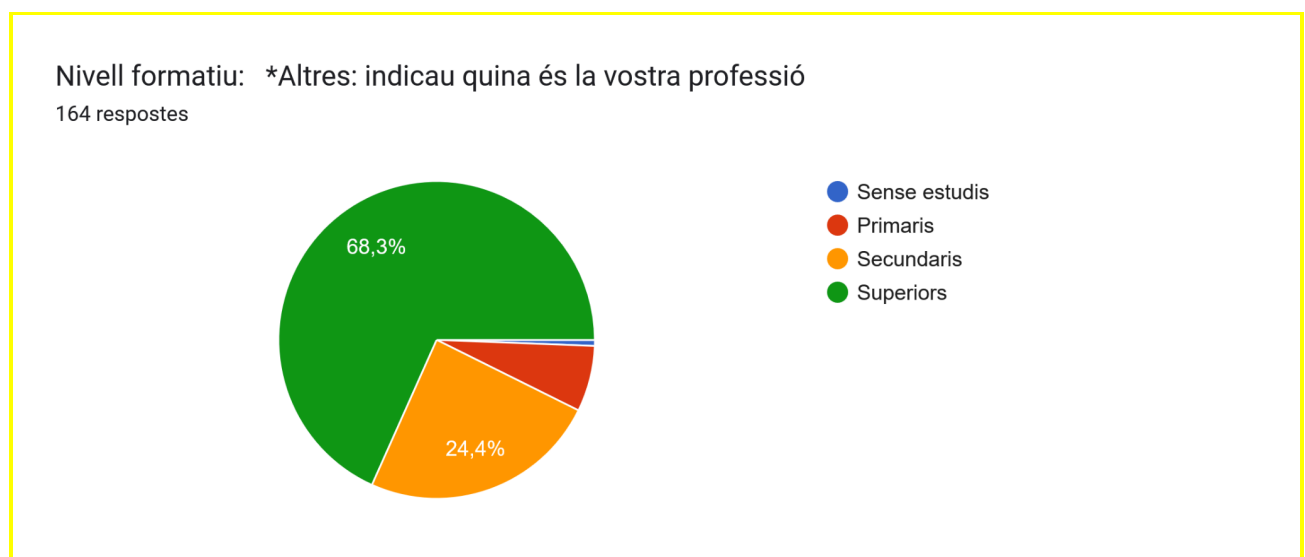

4. Nivell formatiu

El 68,3 % de les persones enquestades tenen estudis superiors, el 24,4 % secundaris i un petit percentatge primaris o sense estudis.

El nivell educatiu de la mostra és elevat, fet que pot influir en el grau de coneixement sobre la temàtica.

Reflexió: El perfil educatiu alt pot indicar que les persones amb més formació tenen més interès o consciència sobre les desigualtats de gènere. Aquest fet, pot deixar fora una part de la població amb menys estudis, que també hauria de ser destinatària de les campanyes, especialment a través de formats més accessibles.

5. Sentiment de discriminació

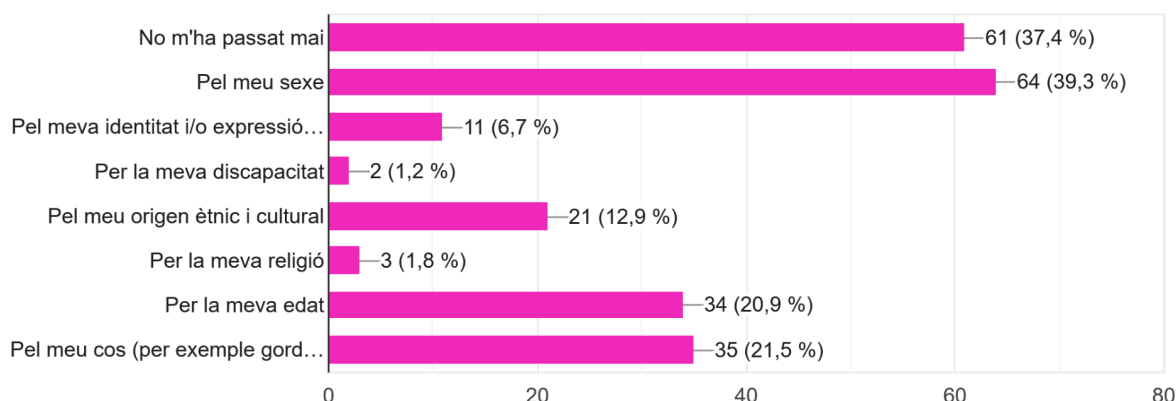
Un 39 % ha sentit discriminació pel seu sexe i un 37 % pel seu cos o aparença física.

Les formes de discriminació més freqüents estan vinculades al gènere i als estereotips físics, evidenciant que la desigualtat encara és present en l'àmbit social i personal.

Reflexió: La discriminació per gènere i aparença mostra la persistència dels estereotips socials i de bellesa. Aquests patrons culturals continuen afectant especialment les dones i les persones que no s'ajusten a les normes estètiques dominants. És una evidència que la igualtat formal no sempre es tradueix en igualtat real.

En alguna ocasió t'has sentit discriminat/da per algun d'aquests motius?

163 respostes

6. Coneixement del concepte de violència masclista

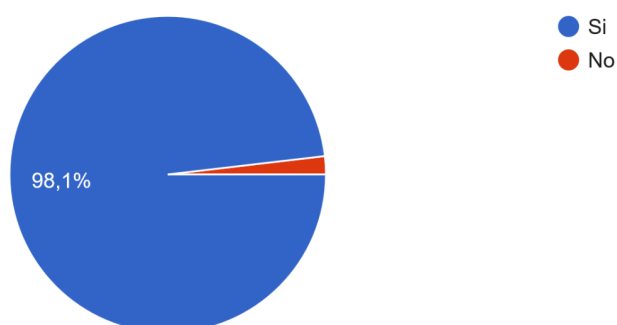
El 98 % afirma saber identificar què és la violència masclista segons la definició legal. Hi ha un alt grau de coneixement teòric sobre el concepte, resultat probablement de la tasca educativa i institucional feta els darrers anys.

Reflexió: Aquest resultat mostra l'efecte positiu de la feina feta des de l'àmbit educatiu, institucional i mediàtic. Tot i així, saber definir la violència no implica sempre saber detectar-la o actuar-hi davant, per això cal insistir en la part pràctica i emocional del reconeixement.

Aquest resultat mostra l'efecte positiu de la feina feta des de l'àmbit educatiu, institucional i mediàtic. Tot i així, saber definir la violència no implica sempre saber detectar-la o actuar-hi davant, per això cal insistir en la part pràctica i emocional del reconeixement.

Sap identificar què és la violència masclista? Segons l'article 35 de la Llei 11/2016 d'Igualtat de dones i homes: s'entén per violència masclista la q...erceix sobre aquestes pel fet mateix de ser dones.

162 respostes

7. Identificació de situacions de violència masclista

La gran majoria reconeix com a violència masclista conductes com controlar amb qui vas (95 %), humiliar en públic (92 %) o pressionar per mantenir relacions sexuals (93 %).

Les conductes de control i abús psicològic són àmpliament identificades, tot i que encara hi ha confusió amb actituds aparentment “amables” com obrir la porta o fer “piropos”.

Conclusió: La majoria reconeix conductes de control i abús psicològic, però algunes actituds “amables” encara generen dubtes.

Reflexió: Això evidencia com la cultura patriarcal ha normalitzat certes actituds de domini disfressades de cortesia o afecte. Encara hi ha confusió entre gestos de respecte i conductes de possessió. Les campanyes han d'ajudar a desfer aquests mites i visibilitzar la violència simbòlica.

8. Experiència o presència de casos

El 43% ha presenciats situacions de violència masclista a espais públics o d'oci, i un 34 % a l'àmbit educatiu. La violència masclista és percebuda com un fenomen transversal que pot aparèixer en espais socials, educatius i d'oci, no només dins l'àmbit familiar.

Reflexió: La violència masclista no és un problema privat sinó social. El fet que es detecti en espais comunitaris mostra que el masclisme impregna tots els àmbits. Cal reforçar el paper de l'entorn —amics, companys, institucions educatives— com a agents actius de prevenció i detecció.

9. Coneixement sobre on demanar ajuda

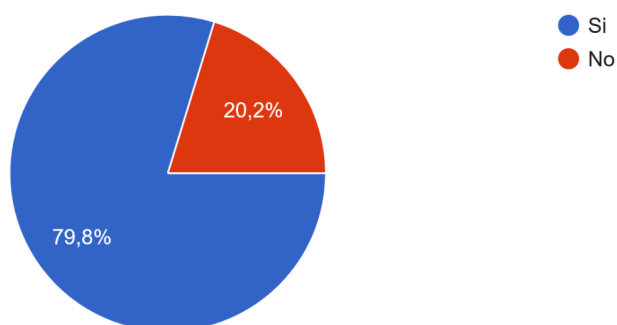
Només un 20 % sap on adreçar-se en cas de patir violència masclista.

Tot i el coneixement teòric del concepte, la majoria de la ciutadania desconeix els recursos disponibles, cosa que pot dificultar la resposta davant situacions reals.

Reflexió: Tot i la difusió de telèfons com el 016 o el 112, encara hi ha desconeixement sobre els serveis locals o com accedir-hi. Aquesta bretxa informativa pot augmentar la por o la inacció de les víctimes. Cal que les institucions apropin la informació amb més claredat, visibilitat i empatia.

Saps on demanar ajuda en cas de patir una situació de violència masclista?

163 respostes

10. Coneixement sobre com actuar com a testimoni

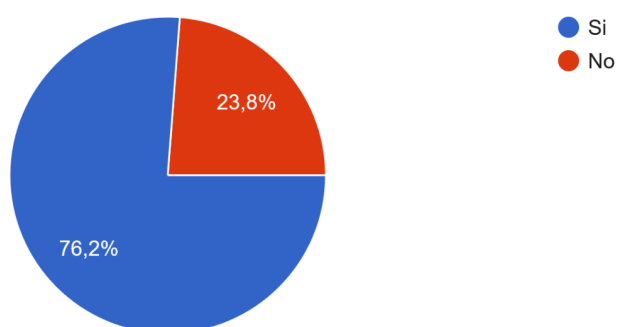
El 23,8 % no sap com actuar si és testimoni d'una situació de violència.

Existeix una mancança d'informació sobre com intervenir o donar suport, fet que reforça la necessitat de campanyes de sensibilització ciutadana.

Reflexió: Molta gent té por d'implicar-s'hi o no sap com ajudar sense fer mal. Això demostra la importància de la formació ciutadana en l'actuació davant de situacions de risc, especialment en entorns quotidians com festes o espais públics.

Saps com actuar en cas de ser testimoni d'una situació de violència masclista?

164 respostes

11. Serveis o recursos coneguts

Entre les respostes més citades hi apareixen el 016, la Policia Local, el 112, els Serveis Socials municipals i l'IBDona. Malgrat la diversitat de respostes, es detecta confusió sobre quins són els canals més adequats segons la situació.

Reflexió: La multiplicitat de canals pot generar desorientació, especialment en moments d'estrès o urgència. Cal unificar i reforçar la comunicació dels recursos, amb missatges clars i adaptats a diferents perfils (dones joves, persones majors, estrangeres, etc.).

12. Percepció sobre els recursos disponibles

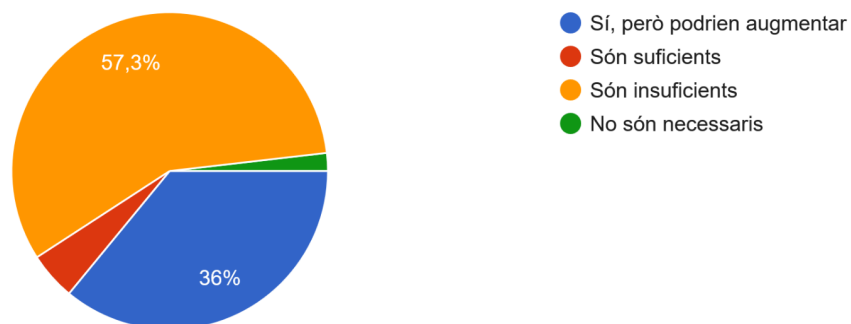
El 57 % considera que els recursos són insuficients, mentre que un 36 % creu que “són suficients però poden augmentar”.

La ciutadania percep que cal reforçar els serveis d'atenció i suport a les víctimes per garantir una resposta més àmplia i eficaç.

Reflexió: Aquesta percepció reflecteix una demanda social de més proximitat, rapidesa i qualitat en l'atenció. La ciutadania vol serveis més humans, millor coordinats i amb més presència territorial. Reforçar-los és essencial per generar confiança i garantir la protecció efectiva.

Creus que hi ha suficients recursos per atendre a les persones que han patit les violències masclistes?

164 respostes

Conclusions generals

La ciutadania mostra un alt nivell de sensibilització i coneixement teòric sobre la violència masclista, però encara existeixen mancances pràctiques: desconeixement dels recursos, dificultats per actuar com a testimonis i percepció d'insuficiència en els serveis.

Això evidencia la necessitat de continuar treballant la prevenció, la formació i la visibilització dels recursos locals disponibles a cada municipi.

Reflexió final

Tot i el gran coneixement social sobre el concepte de violència masclista, persisteix una distància entre la teoria i la pràctica: moltes persones saben què és, però no com reaccionar ni a qui acudir. Aquesta bretxa demostra que la lluita contra la violència masclista no depèn només de la informació, sinó de construir una cultura de corresponsabilitat i suport comunitari, on tothom —homes, dones i institucions— assumeixi el seu paper actiu.

Agraïment per la Participació i Col·laboració en l'Enquesta

La resposta dels residents d'Estellencs, Banyalbufar, Puigpunyent, Esporles, Valldemossa, Deià, Sóller, Fornalutx, Bunyola, Pollença i Escorca ha estat essencial per obtenir les dades.

Agraïm especialment la col·laboració de totes les entitats locals dels municipis esmentats per la difusió i l'ajuda prestada.

El vostre compromís és clau per al futur d'aquest entorn.